

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/137/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010313
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2320010313.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 27T/26/2020-122 zo dňa 16.11.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.10.2023 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., hlásený trvalý pobyt C., t.č. bydlisko A. XX, C.,

odsudzuj e:

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 100 (sto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný p o v i n n ý vykonať trest najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný p o v i n n ý vykonať trest osobne, bez nároku na odmenu vo svojom voľnom čase.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 27T/26/2020-122 zo dňa 16.11.2020 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., uznaný vinným v bode 1/ a 2/ obžaloby zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

1/ dňa 21.09.2019 v čase o 17:16 hod. v obchodnom dome COOP Jednota Galanta na Českej ulici v Galante spoločne s D. E. (právoplatne odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp.

zn. 27T/26/2020 zo dňa 23.06.2020) zobrali z predajnej plochy 1 ks kávy Eduscho arabica 250 g, 1 ks kávy Gold selection 200 g a 1 ks víno Pezinské – zámocké červené, ktoré schovali do čiernej kabelky D. E. a s takto ukrytým tovarom prešli bez zaplataenia cez pokladničnú zónu, čím spôsobili spoločnosti COOP Jednota Galanta, spotrebné družstvo, IČO: 00 168 840, škodu vo výške 11,79 eur, pričom A. B. bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Galanta č. bloku 12043742 dňa 26.11.2018 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/167/2019 zo dňa 24.06.2019, právoplatný toho dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona účinného pred 01.08.2019,

2/ dňa 29.09.2019 v čase o 12:00 hod. v obchodnom dome COOP Jednota Galanta na Českej ulici v Galante spoločne s D. E. (právoplatne odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/26/2020 zo dňa 23.06.2020) zobrali z predajnej plochy 1 ks víno Uhranské južné červené, 1 ks maslo, 2 ks Kinder mliečny rez, 1 ks plátkový syr Kapucin, 2 ks zmes tatárska, 3 ks oblátka Lina, 1 ks káva Tchibo espresso, 1 ks paprika mletá, 4 ks Margot tropical, ktoré schovali do čiernej kabelky D. E. a s takto ukrytým tovarom prešli bez zaplataenia cez pokladničnú zónu, čím spôsobili spoločnosti COOP Jednota Galanta, spotrebné družstvo, IČO: 00 168 840, škodu vo výške 18,04 eur, pričom A. B. bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Galanta č. bloku 12043742 dňa 26.11.2018 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/167/2019 zo dňa 24.06.2019, právoplatný toho dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona účinného pred 01.08.2019.

Za tieto skutky okresný súd obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

O náhrade škody rozhodol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku tak, že poškodenú spoločnosť COOP Jednota Galanta, spotrebné družstvo, IČO: 00 168 840, so sídlom Revolučná štvrť 953, Galanta, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 122-124.

Proti tomuto rozsudku zahlásil obžalovaný odvolanie bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom obhajcu na č.l. 129.

Obžalovaný napadol rozsudok výlučne čo do výroku o treste, pričom namietal uloženie neprimerane prísneho trestu. Poukázal na svoju rodinnú ako aj životnú situáciu, a to, že žije spolu so svojou družkou a spoločným 6 mesačným maloletým dieťaťom a tiež dieťaťom obžalovaného, ktoré má obžalovaný v osobnej starostlivosti. Jediným žiteľom rodiny je obžalovaný, nástupom na výkon trestu bude ohrozená existencia rodiny. Obžalovaný sa viac ako jeden rok nedopustil žiadneho protiprávneho konania, vedie riadny život, je zamestnaný a stará sa o rodinu. Navrhuje zmeniť napadnutý rozsudok vo vzťahu k uloženému trestu.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 23.11.2021 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Obhajca obžalovaného zotrval na podanom odvolaní. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania, pričom krátkou cestou založil do spisu pracovnú zmluvu obžalovaného. Uviedol, že obžalovaný pracuje, vedie riadny život, od spáchania skutku uplynuli takmer dva roky počas ktorých vedie bezúhonný život. Uloženie trestu odňatia slobody nenaplní účel trestu, navrhol vyhovieť odvolaniu a uložiť obžalovanému podmienkový trest odňatia slobody. Obžalovaný vyjadril ľútosť nad spáchaním skutku.

O odvolaní obžalovaného rozhodol tunajší odvolací súd rozsudkom č.k. 3To/11/2021-148 zo dňa 23.11.2021, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti vyššie citovanému uzneseniu tunajšieho odvolacieho súdu bolo dňa 05.04.2022 podané dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky v neprospech obžalovaného. Generálny prokurátor namietal porušenie zákona v prospech obžalovaného (v tom čase odsúdeného), a to v ustanoveniach § 2 ods. 10, ods. 12, § 321 ods. 1 písm. e), § 322 ods. 3 Trestného poriadku a § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b), § 49 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 50 ods. 1 Trestného zákona, ktoré *expressis verbis* vylučuje podmiennečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody ukladaného páchatelovi, ktorý sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

K dovolaniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom ustanoveného obhajcu, ktorý poukázal na právny názor odvolacieho súdu vyslovený v dovolaní napadnutom rozsudku, pričom s odôvodnením a najmä uloženým podmiennečným trestom sa stotožnil.

O dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 1Tdo/42/2022 zo dňa 20.09.2023 rozhodol tak, že: (citácia)

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku zrušuje sa rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/11/2021 z 23. novembra. Zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku p r i k a z u j e Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že krajský súd pochybil, keď po zrušení rozsudku okresného súdu vo výroku o treste obvinenému uložil trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, a to v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona, ktoré *expressis verbis* vylučuje možnosť uložiť „podmienku na podmienku“.

Krajský súd viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vykonal v poradí druhé verejné zasadnutie dňa 31.10.2023 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom okresného súdu, odvolaním obžalovaného, rozsudkom Najvyššieho súdu zo dňa 23.11.2021 sp. zn. 1Tdo/42/2022 ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trnava navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Obhajca obžalovaného predložil aktuálnu pracovnú zmluvu obžalovaného, poukázal aj na to, že starší syn obžalovaného študuje. Obžalovaný naďalej vychováva dve deti, družka je na materskej dovolenke. Vedie riadny život, od rozhodnutia okresného súdu nie je súdne trestaný ani trestne stíhaný. Od spáchania skutku uplynuli 4 roky, uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody považuje za neprimerane prísne. Obžalovaný sa pridržiaval prednesu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, pretože uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace je podľa názoru odvolacieho súdu neprimerane prísny. Práve preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok pokiaľ ide o uložený trest a spôsob jeho výkonu (§ 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku) a vo veci sám rozhodol (§ 322 ods. 3 Trestného poriadku).

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný napadol rozsudok okresného súdu výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 16.11.2020 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu, preto okresný súd so súhlasom okresného prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

V konaní bolo nepochybne preukázané a s poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine aj ustálené, že obžalovaný sa svojim konaním dopustil spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý zákonodarca umožňuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Z požiadavky primeranosti trestu vyplýva, že uložený trest má byť úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil a nemá neprimerane zasahovať do jeho práv. Trest odňatia slobody ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv jednotlivca nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností prípadu a pomerov páchatel'a, z čoho vyplýva akýkoľvek zákaz exemplárneho trestania. Trest rovnako nesmie predstavovať neprimerané inštitucionalizované násilie spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konania by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Spravodlivým môže byť vždy len primeraný trest. V prípade, ak bude trest ako odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie, a to bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu.

Cieľom trestného konania nie je akýsi „revanš“ – odplata za spáchaný skutok, ale predovšetkým náprava páchatel'a a jeho stimulovanie k riadnemu životu. Trest ako trestnoprávna sankcia nastupuje vždy ako následok porušenia základných práv a právom chránených záujmov. Pokiaľ Trestný zákon pri jednotlivých taxatívne vymenovaných trestných činoch oprávňuje súd uložiť trest odňatia slobody ako najzávažnejší zásah do osobnej slobody, nemožno tak ale paušálne pristupovať v každom jednom prípade. Išlo by o príliš formalistický výklad zákonných ustanovení, v dôsledku čoho by potom stratilo opodstatnenie ustanovenie vyššie citovaného § 34 Trestného zákona, v zmysle ktorého sú súdy pri ukladaní trestov povinné prihliadať na všetky okolnosti daného prípadu vo vzájomnom súhrne. Optimálna miera represie totižto závisí na konkrétnych okolnostiach každého prípadu, pričom nielen príliš mierny, ale aj príliš prísny trest nepôsobí výchovne, ale demoralizuje.

Vzhľadom na všetky okolnosti spáchania skutkov ako aj osobu obžalovaného ako páchatela trestnej činnosti mal odvolací súd za to, že trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, hoci v pomerne kratšom trvaní (4 mesiace) so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia sa v tomto prípade javí byť trestom neprimeraným. Z pohľadu okolností spáchania trestnej činnosti (spáchanie trestnej činnosti obžalovaným, odvolací súd v žiadnom prípade nebagatelizuje), má odvolací súd za to, že v tomto prípade by záujem na uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému neúmerne prevyšoval následok, a to spôsobenie majetkovej škody vo výške 29,83 eur. Obžalovaný sa síce dopustil spáchania oboch skutkov v skúšobnej dobe podmenečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/167/2019 zo dňa 24.06.2019 (skúšobná doba uplynula dňa 24.06.2020), a tiež po tom, ako bol za priestupok proti majetku v období 12 mesiacov pred spáchaním skutkov postihnutý, v dôsledku čoho okresný súd aplikoval ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona. Takýto postup by však viedol k neprimerane prísnemu trest.

Skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný sú menšej závažnosti, o čom primárne svedčí nielen vzniknutá majetková škoda vo výške 29,83 eur, ktorá by bez naplnenia ďalších kvalifikačných znakov nenapĺňala ani kvalifikáciu skutku ako trestného činu. Obžalovaný sa k spáchaniu skutkov už pri prvom výsluchu (pred vznesením obvinenia), následne aj po vznesení obvinenia a do tretice aj v konaní pred súdom priznal, opísal ako ku skutku došlo, svoje konanie oľutoval, prejavil snahu o náhradu škody, čo napokon aj dňa 11.11.2020 urobil. Od spáchania skutku až do rozhodnutia okresného súdu uplynula doba jedného roka, do prvého verejného zasadnutia odvolacieho súdu viac ako dva roky, a do verejného zasadnutia po zrušení a vrátení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky takmer štyri roky, počas ktorej doby sa obžalovaný nedopustil žiadnej protiprávnej činnosti. Od spáchania skutkov vedie riadny život, je zamestnaný, najskôr u zamestnávateľa F. G. G., E. odo dňa 17.08.2021 (predtým sprostredkované cez pracovnú agentúru H. I. E. s primeraným hodnotením), v súčasnosti odo dňa 01.08.2023 u zamestnávateľa E. J. E., E. (pracovná zmluva na č.l. 209). Obžalovaný je otcom troch detí (z toho dvoch maloletých v pomerne útlom veku), zabezpečuje potreby rodiny z materiálneho hľadiska, pričom družka obžalovaného z objektívnych a nezavinených dôvodov (rodičovská dovolenka a celodenná osobná starostlivosť o spoločné maloleté deti) nie je schopná dosahovať príjem na zabezpečenie všetkých potrieb rodiny. Nepodmienečný trest odňatia slobody by mal nepochybne vplyv na blízke osoby obžalovaného, ohrozenie výživy maloletých detí a družky obžalovaného, a to nielen po dobu výkonu trestu ale aj bezprostredne po ňom. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného ako páchatela, z vykonaného dokazovania nielenže nevyplývalo, ale s poukazom na všetky okolnosti skutku sa ani nejaví, že by miera narušenia obžalovaného bola taká, aby mu bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody a miernejší trest by nebol spôsobilým naplniť účel trestu v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov potom odvolací súd pristúpil k uloženiu tzv. alternatívneho trestu, a to k uloženiu trestu povinnej práce v trvaní 100 hodín, s čím obžalovaný vyjadril súhlas (č.l. 63 spisu). Odvolací súd má za to, že v danom prípade bolo vhodnejšie aj vzhľadom na zásadu proporcionality trestu postupovať postupne, a to tak, že ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody by nemalo nasledovať bezprostredne po tom, ako sa obžalovaný neosvedčil v skúšobnej dobe podmenečného odsúdenia, ale súd by mal obžalovanému dať šancu na preukázanie, že trest nespojený s odňatím slobody bude mať prevýchovný účel.

Trest povinnej práce je vzhľadom na jeho charakter možné zaradiť medzi alternatívne tresty, a teda tresty, ktoré nie sú spojené s obmedzením osobnej slobody páchatela. Okrem toho, že odsúdený vykonávajúci trest povinnej práce nie je obmedzený na osobnej slobode izoláciou v ústave na výkon trestu odňatia slobody, je trest povinnej práce prínosný pre odsúdeného aj z hľadiska výchovného pôsobenia na jeho osobu, kedy odsúdený obnovuje, prípadne udržuje alebo prehĺbuje svoje pracovné návyky. Trest povinnej práce tak nemusí byť len sankciou za spáchaný trestný čin, ale môže prispieť k resocializácii a pracovnej adaptácii páchatela v jeho ďalšom živote po skončení výkonu trestu. V neposlednom rade výkon trestu povinnej práce prináša úžitok aj celej spoločnosti, nakoľko predmetom povinných prác bývajú spravidla verejnoprospešné a aktivačné činnosti. Uložením alternatívneho trestu a ponechaním odsúdeného na slobode, odsúdený naďalej s určitými obmedzeniami funguje vo svojom doterajšom živote, v dôsledku čoho ostávajú zachované jeho rodinné a sociálne väzby. Výkon alternatívneho trestu zároveň minimalizuje negatívne následky výkonu trestu súvisiace so stratou práce a zhoršením majetkovej situácie a sociálnych pomerov páchatela.

Odvolací súd má za to, že trest povinnej práce umocní u obžalovaného vedomie o tom, že akákoľvek trestná činnosť bude súdom náležite potrestaná a najmä, s ohľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti v prejednávanej veci aj vedomie o tom, že obžalovaný zákonná cesta obstarávania si zdrojov obživy (či iných hmotných vecí) spočíva v zamestnaní, resp. vykonávaní odplatnej práce, nie v páchaní drobných krádeží či iného, hoci aj typovo závažnejšieho druhu majetkovej trestnej činnosti.

S prihliadnutím na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako dôvodné, v dôsledku čoho rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest a spôsob jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.